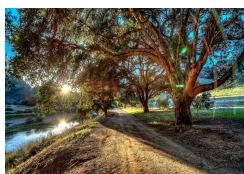

Κροκοδείλια δάκρυα

Ο κροκόδειλος όταν θέλει να ξεγελάσει το θύμα του, κρύβεται πίσω από κανένα βράχο ή δέντρο κι αρχίζει να βγάζει κάτι παράξενους ήχους, που μοιάζουν καταπληκτικά με κλάμα μωρού παιδιού.

Συγχρόνως -ίσως από την προσπάθεια που βάζει για να... κλάψει- τρέχουν από τα μάτια του άφθονα και χοντρά δάκρυα. Έτσι, αυτοί που τον ακούν, νομίζουν ότι πρόκειται για κανένα παιδάκι που χάθηκε και τρέχουν να το βοηθήσουν...

Ο κροκόδειλος επιτίθεται τότε, ξαφνικά και κάνει τη δουλειά του.

Στην αρχαία Ελλάδα ο κροκόδειλος ήταν άγνωστος. Οι Φοίνικες, όμως, έμποροι, που έφταναν στα λιμάνια της Κορίνθου και του Πειραιά, μιλούσαν συχνά για τα διάφορα εξωτικά ζώα, τα πουλιά και τα ερπετά της πατρίδας τους, που άφηναν κατάπληκτους τους ανίδεους Έλληνες και τους γέμιζαν με τρόμο και θαυμασμό.

Φαίνεται ωστόσο, ότι ο κροκόδειλος τους έκανε περισσότερη εντύπωση, κυρίως με το ψευτοκλάμα του, αφού ένας νεαρός ποιητής, ο Φερεκίδης, έγραψε κάποτε το παρακάτω επίγραμμα:

«Εάν η γη ήθελε να συλλάβει εκ των δακρύων της γυναικός, εκάστη ρανίς των θα εγέννα κροκόδειλον».

Παρόλο, λοιπόν, που στην Ελλάδα δεν υπήρχαν κροκόδειλοι, τα «κροκοδείλια δάκρυα», που λέμε σήμερα γι' αυτούς που ψευτοκλαίνε, είναι φράση καθαρά αρχαία ελληνική.

kanivallos